

„Kādēļ cilvēki nepaklausā Dievam”

Mēs visi apzināmies paklausības svarīgumu. Bez paklausības cilvēku likumiem sabiedrība kļūtu nevadāma, skolas nevarētu darboties, rūpniecība sabruktu, ģimenes izvirstu. Bez pakļaušanās dabas likumiem lidotāji un jūrnieki piedzīvotu nelaيمي. Tomēr vispārsteidzošākais ir tas, ka mēs, lai gan zinām, ka varam un mums ir jāpaklausā gan cilvēku, gan dabas likumiem, atsakāmies ticēt, ka varam un mums ir jāpaklausā Dieva likumiem.

Šodien es runāšu par šo nevēlēšanās un bezpalīdzības attieksmi, kas ir pret paklausību Dievam. Es vērsīšos pie tavas sirds un galvas, lai parādītu, ka paklausība Dievam ir iespējama un nepieciešama. Tā tev atnes kaudzēm neizmērojamu svētību!

Cilvēks var paklausīt Dievam jebkurā savas garīgās dzīves stadijā

Dievs radīja cilvēku pēc Savas līdzības. Divas no īpašībām, kas dara cilvēku līdzīgu Dievam, ir brīva griba un spēja izvēlēties labu vai ļaunu. Ēdenes dārzā Dievs deva cilvēkam iespēju pirmo reizi izmantot savu brīvo gribu. Ādams, izvēloties ēst aizliegto augli, izvēlējās nepaklausīt. Tādēļ, ka viņš izvēlējās to, Dievs atzina viņu par vainīgu un izdzina no Dārza. Tādēļ, ka Ādamam bija gribas brīvība, viņš nevarēja teikt: „Velns lika man to darīt.” Nevienš nelika viņam to darīt. Viņš to darīja. Jā, pat tad, kad grēks ienāca cilvēka garīgajā asinsritē Ādama grēka dēļ, **Dievs nekad cilvēkam neatņēma Savu žēlastību un spēku paklausīt.** Tu nekad savas nepaklausības dēļ nevari vainot grēcīgo, miesīgo dabu. Nekad!

Palūkosimies uz dažām ievērojamām Bībeles personām, lai ilustrētu šo apgalvojumu.

1. Kains un Ābels (1. Moz 4)

Viņi bija pirmie cilvēki, kuri piedzima ar miesīgu, grēcīgu, pašmīlīgu dabu. Vai tādēļ viņi zaudēja savu spēju paklausīt Dievam? Tūkstoškārt NĒ!!! Kains, nepaklausot Dievam, izvēlējās padoties miesīgajai dabai. Ābels, paklausot Dievam, izvēlējās Dieva gribu. Nevienam nebija nekāda attaisnojuma par nepaklausību Dievam. **Cilvēka izsūtīšana no Dārza neatņēma viņam spēju staigāt ar Dievu!**

2. Ēnohs (1. Moz. 5:20-24)

Daudz cilvēku kopš krišanas izvēlējās nepaklausību. Bet Ēnohs pēc tam, kad 65 gadus bija staigājis nepaklausībā, 65 gadu vecumā nolēma dzīvot paklausībā un sadraudzībā ar Dievu. Tas Dievam tik ļoti

patika, ka Viņš to paņēma pie Sevis – Ēnoham tika aiztaupīta nāve. Jā, **lai arī viņam bija grēcīga daba, šis vīrs staigāja ar Dievu, pirms vēl bija tāda lieta kā „atdzimšana”.**

3. Citi Vecās Derības svētie

Šeit ir daži no *tik lielā liecinieku pulka*, kuri pierādīja, ka neatdzimis cilvēks var paklausīt Dievam: Noa, Ābrahāms, Jāzeps, Mozus, Jozua, Kālebs, Ījabs, Elija, Elīsa, visi citi pravieši un daži ķēniņi darīja to, kas bija taisns Tā KUNGA acīs. Cilvēks var paklausīt Dievam jebkurā savas dzīves posmā. Atkārtoju – Dievs nekad cilvēkam nav atņēmis žēlastību, lai tas spētu paklausīt. Viņš to nekad nedarīs. Un pretēji vispārējam uzskatam, Jēzus nebija noslēpies debesīs Vecās Derības laikā, **Jēzus pat pirms Savas inkarnācijas (iemiesošanās) bija klātesošs, lai palīdzētu Saviem ļaudīm.** Viņš parādījās Abrahamam, Jozuam, Sadraham, Mezaham un Abednego, Daniēlam un citiem. Neviens no šiem cilvēkiem nebija bezgrēcīgs, taču viņi tomēr paklausīja Dievam. Tu vari paklausīt Dievam, neesot perfekts, taču tu nevari būt perfekts bez paklausības Dievam.

4. Jēzus mācekļi

Jēzus mācekļi paklausīja pirms tiem bija dots Svētais Gars, tāpat kā pēc tam, kad Tas tika dots. Jēzus to teica Savam Tēvam: ... *Tavus vārdus tie ir turējuši. Un Es esmu apskaidrots viņos* (Jāņa 17:6,10). Jēzus to teica, lai arī viņi ne tuvu nerasniedza vajadzīgo garīgo žēlastību (par to tika pagādāts Vasarsvētkos). Paklausība Jēzum nozīmē ļoti daudz. Kad Jēzus to redz, Viņš ir sajūsmā. Viņš ar to lepojas Troņa priekšā. Tu to vari darīt, un, kad to dari, kaut kas no debesīm ienāk tavā dvēselē. Kad tu paklausī Jēzum, Viņš tev sauc par Savu draugu (Jāņa 15:14). Tu sāc sēdēt debesīs. Taču tas sākas ar tevi.

Tavas paklausības neizsakāmi lielās svētības

Pār tevi nāks visas šīs svētības, un tās tevī piepildīsies, jo tu būsi klausījis Tā KUNGA, sava Dieva, balsij: svētīts tu būsi pilsētā, un svētīts tu būsi uz lauka. Svētīts būs tavas miesas auglis, un svētīts būs tavas zemes auglis; svētīts būs tavu lopu auglis, tavu liellopu un tavu sīklopu pieaugums. Svētīts būs tavs grozs, un svētīta būs tava abra. Svētīts tu būsi iedams, un svētīts tu būsi iziedams. (5. Moz. 28:2-6).

Tas rakstīts Mozus bauslībā. Paklausīgie bija tik laimīgi, ka tas tiem lika dejot, saukt, pacelt rokas uz debesīm un dziedāt Tam Kungam pat pirms Vasarsvētkiem. Tie zināja, ka viņi var paklausīt Dievam, un darīja to. Un nedomā, ka Vecās Derības laiks bija tumšais periods. Jā, tur bija tumsa, taču ne tik daudz, lai neļautu cilvēkam nākt pie Gaismas (Jer. 29:13). Vēlreiz – Dievs dos svētību, ja paklausīsim, lāstu – ja nepaklausīsim. **Tā tas bijis no paša cilvēces iesākuma. Tā vienmēr būs cilvēka izvēle, vai viņš tiks svētīts vai nolādēts.**

Ja tu kā kristietis saki: „Es nespēju paklausīt Dievam,” tu jāļū uz velna muguras, kas tev ir izskalojis smadzenes, lai tu domātu, ka tava ticība kompensēs tavu paklausību. Tā nebūs.

Teiksim tieši: **problēma nav, ka tu nevari paklausīt, problēma ir, ka tu negribi paklausīt.** Ja Dievs mums nebūtu devis spēju paklausīt, Viņš nevarētu mūs tiesāt. Es mīlestībā aicinu tevi paklausīt. Es brīdinu tevi kā tavas dvēseles sargs, saskaņot savu gribu ar Dieva gribu. Es aicinu tevi uz vietu, kur no kokiem lāso medus.

Paklausība nav Svētā Gara auglis

Ir pieņēmums, ka paklausība ir Svētā Gara auglis. Nē, tā nav Svētā Gara augļu sarakstā Galatiešiem 5:22,23. Paklausība ir priekšnoteikums gan sekošanai Jēzum, gan tikšanai kristītam ar Svēto Garu. Uzsveru, spēja paklausīt Dievam cilvēkam tika dota, kad Dievs viņu radīja. Tā netika dota Vasarsvētkos. **Svētais Gars nekad nepiepildīs nepaklausīgu sirdi.** Cilvēki saņēma Svēto Garu, tāpēc ka paklausīja Dievam: *Mēs esam šo vārdu liecinieki un arī Svētais Gars, ko Dievs devis tiem, kas Viņam paklausa* (Ap. 5:32).

Tikai tie, kuri dzīvoja paklausībā, Vasarsvētkos saņēma Svēto Garu. Tie, kuri atradās augšistabā, bija paklausīgi. Lielais pulks jūdu no visādām tautām bija dievbijīgi, tas nozīmē, ka viņi bija paklausīgi. Daudzas atgriešanās un „Gara kristības” ir viltojums, jo Dieva meklētājos nav paklausības gara. Tādēļ nevar redzēt daudz „jaunatgrieztu” vēlāk apmeklējam lūgšanu sapulces, ne arī liecinām un cenšoties citus vest pie Kristus, ne arī redzēt, ka mainās viņu dzīvesveids, mūzika, ko tie klausās, vai ka sievietes sāk pieklājīgi ģērbties u.c. Viņi domā, ka ir glābti, jo ir teikuši, ka tādi ir. Taču trūkst pierādījuma, ka „viss ir kļuvis jauns”. Dievs neko nevar darīt ar nepaklausīgu sirdi. Paklausība ir tava izvēle. Dievs to nedarīs tavā vietā.

Kristus darbs

Tagad paceļas jautājums: „Ja jau cilvēks spēj paklausīt Dievam, tad kādēļ viņam vajadzīgs Kristus darbs?” Tas ir tādēļ:

1. Ikviens ir piedzimis kā grēcinieks un vienu vai otru reizi ir grēkojis. Pāvils rakstīja: *Visi ir grēkojuši, un visiem trūkst dievišķās godības* (Rom. 3:23). Paklausība vien nevar mūs izglābt, mums ir vajadzīgs arī Jēzus. Lai nokļūtu debesīs, mums vajadzīga Viņa piedošana un šķīstīšana no grēkiem. Kā teikts, *bez asins izliešanas nav piedošanas* (Ebr. 9:22).

2. Dievs vēlas, lai dzīvojam augstākā garīgā līmenī kā Elija un Ēnohs. Dievs vēlas, lai dzīvojam Viņa līmenī. Tas var notikt tikai tad, kad esam piedimuši no Dieva un piepildīti ar Viņa Garu. Jēzus samaksāja cenu par šādu dzīvi un grib, lai mēs tajā ieejam.

3. Bez Kristus mūsos mēs nevaram evaņģelizēt pasauli. Pasaulei vajadzīgs Glābējs, kurš var izglābt visaugstākajā līmenī. Tādēļ, mans draugs, ir secinājumi:

- Visi cilvēki var paklausīt Dievam.
- Visi, kuri paklausa Dievam, dzīvo zem Dieva svētību un labvēlības lietussarga.

- Tomēr, papildus paklausībai Dievam, visiem jātop mazgātiem Jēra asinīs.

Šis pants labāk kā jebkurš cits, ko zinu, saista paklausību ar asinīm:

Ja mēs dzīvojam gaismā, kā Viņš ir gaismā, tad mums ir sadraudzība savā starpā un Viņa Dēla Jēzus asinīs šķīsta mūs no visiem grēkiem (1 Jāņa 1:7).